

DO TEK

Informace pro farnost Vlašim

Březen 2019

Náklady na vydání 8 Kč

**Smířte se
s Bohem!
Teď je ta
„doba příhodná“,
teď je ten
„den spásy“!**

2 Kor 5,20–6,2

Postní doba nás zve na cestu domů

Co je náplní a účelem postní doby?

Co a proč v postní době dělat?!

Samotný název tohoto čtyřicetidenního období není zcela jednoznačný. Půst jako takový totiž není jeho jedinou náplní.

Příprava na Velikonoce

Začněme od konce postní doby – od Velikonoc. Jsou to ústřední svátky všech křesťanů: celé jádro a síla křesťanství spočívá ve smrti, vzkříšení a oslavení Ježíše Krista. A účast na tomto tajemství získává člověk sjednocením s Kristem skrze křest. Není potom divné, že jedním z hlavních úkolů postní doby je vyvrcholení přípravy katechumenů na křest. Pro ostatní věřící je tato doba přípravou na obnovu křtu o Velikonocích.

Postní období je i příhodným časem k obnovení chápání křesťanského života jako velkého putování do domu Otcova. Toto období začíná na Popeleční středu udělováním „popelce“ – sypáním popela na hlavu s výzvou: „Obrátte se a věrte evangelium“ (Mk 1,15). Těmito slovy započal Ježíš své poslání na zemi, aby smířil lidstvo s Otcem a aby uvedl každého na cestu života. Bůh Otec totiž připravil plán spásy pro všechny lidi, kteří od něho pocházejí a k němu směřují. (Poznámka: druhá varianta doprovodných slov k sypání popela na hlavu: „Pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš“)

Cesta k Otci, aneb Bůh není mrzutý

Nejasné přesvědčení, že Bůh je s námi nespokojen, že je tvrdý, mrzutý, mstivý a lhostejný, prostě takový, jací bychom byli na jeho místě my, v nás zabíjí naději, víru, lásku a život vůbec... Celé Zjevení nám však říká, že Bůh není jako my. Je Otec, původce lásky. Právě o tomto mluví Ježíš v podobenství o milosrdném otci a marnotratném synu (srov. Lk 15,11). Jeho láska se nabízí a přizpůsobuje každému z nás. Svou láskou nás naplňuje ale do té míry, jak se jí otevřeme. Jeho láska a tvůrčí moc má možnost změnit náš život. „Syn vstal a šel ke svému otci. Když byl ještě daleko, otec ho uviděl a pohnut soucitem přiběhl, objal ho a políbil...“ (Lk 15, 20)

Kristus nám zjevil Boha jako Otce plného milosrdenství. (Jan Pavel II.)

Hřích a pokání, aneb život z vlastních sil

Od Boží lásky nás dělí nedůvěra k Bohu, snaha dosáhnout štěstí a naplnění života pouze vlastními silami. Toto vše vede člověka ke hříchu, jenž je bariérou v přijímání Boží lásky, někdy přímo jejím odmítnutím. Obrácení (pokání) proto spočívá v tomto: obrátit se k Bohu, nechat se Bohem milovat a v síle této lásky se pak vydávat po jeho cestách. Cesta obrácení s sebou přináší jak „negativní“ aspekt: osvobození od hříchu a zla, tak aspekt „pozitivní“: rozhodnutí pro dobro. V této perspektivě lze pak slavit svátost pokání, jakožto zásadní bod cesty obrácení pokřtěného člověka.

Konkrétní kroky v postní době, aneb staletími osvědčené prostředky na cestě obrácení

1. Modlitba

Modlitbou se sblížíme s Bohem. Je příležitostí přezkoumat a probrat s Pánem vše důležité z našeho života. Modlitba je ale též projevem naší lásky k bližním, modlíme-li se za druhé, za známé i neznámé, za lidi, kterým tato služba může prospět.

Několik tipů:

- Učiň si z modlitby zvyk: modli se ráno, večer, před jídlem.
- Modlete se společně v rodině, pro začátek alespoň při zvláštních příležitostech.
- Čti bibli: nejprve možná jen spontánně, později pravidelně.
- Vyprávěj o Bohu dětem.
- Účastni se liturgického života své farnosti: křížové cesty, bohoslužby smíření...
- Snaž se o dobré myšlenky, jsou předpokladem každého rozvoje.

Modlitbou už je vědomý život v Boží přítomnosti

2. Půst

Postem zdaleka není myšleno jen odepření si jídla. Půst je zřeknutí se čehokoliv, co je v našem životě postradatelné, zbytečné nebo překážející, co nás spoutává. Skrze něj dáváme ve svém životě větší prostor Bohu a máme možnost více poznat sami sebe...

Několik tipů:

- Cvič se ve zdrženlivosti: v jídle, pití, kouření, sledování televize, nakupování...
- Dodržuj Popeleční středu a Velký pátek jako zvláštní dny půstu: jen jednou se najez dosyta a odřekni si maso.
- Přinášeš páteční oběť – může mít různé formy: zřeknutí se masa, omezení konzumu. To, co je díky této páteční oběti ušetřeno, by mělo přijít k dobru lidem v nouzi. Smyslu páteční oběti odpovídají také různé formy osobní a společné modlitby stejně jako služba a pomoc druhým.
- Jako postní oběť dej stranou určitou částku peněz: pro hladovějící a jinak trpící.

Zřeknutí znamená, když k nutkání „muset mít“ řekneme ne. Zřeknutí se znamená svobodný, zodpovědný a uvědomělý život.

3. Almužna, činění dobra

„Almužnou“, činěním dobra – tím, čeho se postem vzdáme, můžeme obohatit toho, kdo to potřebuje. Almužna může znamenat: dávat sebe, svůj čas, zájem, trpělivost, hmotné prostředky všem těm, kteří to potřebují. Počínaje vlastními dětmi, životními partnery, rodiči, až po lidi osamělé, nešťastné, trpící, únavné... Zřeknutím se něčeho ve prospěch bližních realizujeme základní přikázání lásky a ztotožňujeme se s Kristem.

Několik tipů:

- Pomáhej druhým nést jejich nouzi a poznávej skrytou bídu.
- Otevři uši i srdce pro malomyslné, bezradné a zoufalé.
- Měj starost o staré, nemocné a postižené lidi.

České slovo almužna vzniklo z řeckého *elemosyné*, které znamená milosrdenství, milosrdný vztah. Dobro činíme už tehdy, když s druhými sdílíme čas a pozornost, radost i bolest.

4. Smíření

Několik tipů:

- Připravuj se na smíření v myšlenkách. Smíření není především něco, co musí být protrpěno, ale něco, co musí být slaveno. Smíření s Bohem a s bližním je pramenem radosti.

- Účastni se na slavení smíření bohoslužebnou formou: především při bohoslužbě pokání a ve svátosti smíření.
- Nech v sobě působit smíření, které ti bylo dáno.
- Sám nabízej smíření: učiň první krok k novému společnému začátku – objevuj v druhém to dobré – vzpomeň na to vše společné pěkné.

Smíření je postoj, který nás orientuje na Boha. Zakusit smíření znamená vyměnit zlo za spásu.

„Stůjte na cestách a vyhlížejte, ptejte se, která je dobrá, po ní se vydejte a vaše duše naleznou klid.“ (Jer 6,16)

Ježíšova výzva k obrácení míří především k obrácení srdce, k vnitřnímu pokání. Bez něho zůstávají všechny skutky neplodné a lživé.

Popeleční středa

Ježíšova výzva k obrácení a k pokání, která zaznívá na Popeleční středu, nemíří především na vnější skutky, „žíněné roucho a popel“, posty a umrtvování, nýbrž na obrácení srdce, na vnitřní pokání a obnovu. Bez toho by vnější kající skutky zůstaly neplodné a lživé. Vnitřní obrácení motivuje k tomu, aby se takový postoj projevil i navenek. Jde o radikální rozchod s hříchem, což znamená odvrácení se od zla a naopak nové zaměření celého života k Bohu.

Toto obrácení ovšem není výsledkem jen jakési „duchovní gymnastiky“, ale je především působením samého Boha v životě člověka. Bůh nám dává sílu a možnost začít znovu. Když objevíme velikost Boha a jeho pozitivní vztah k nám, snažíme se odpovídat adekvátním způsobem.

Na Popeleční středu se po evangeliu žehná popel a přítomným se jím dělá na čele znamení kříže. Popel symbolizuje obrácení. Má nám připomínat, že jsme prach a v prach se obrátíme, jak zní stará formule při udělování popelce.

Popele se dříve užívalo i jako čistícího prostředku. Toto znamení nás tedy vybízí, abychom vstoupili do postní doby vědomě a prožívali ji jako čas vnitřního očišťování. Máme zapotřebí důkladně pročistit všechno, co se za celý rok propíjžilo do našeho srdce a poskvřnilo je. Požehnaný popel tak zjevně proniká do podvědomé touhy po novém začátku a po tom, aby bylo z našeho nitra vypáleno všechno, co nám brání skutečně žít. Je to smysluplné znamení naší touhy obrátit se od cest, které nevedou dál, změnit smýšlení a vidět věci takové, jaké skutečně jsou.

Dobrý Bože,
dnes budu označen na čele křížkem z popela.
Připomíná mi to, že jsem prach a v prach se obrátím.

Popel je znamení pokání a toho,
že chci začít všechno dělat lépe než dosud.
Popel ukazuje, že staré shořelo.
Popelem se také dříve čistívalo nádobí.
Při udělování popelce kněz často říkává:
„Obrat' se a věř evangeliu.“

Popelec mě chce vybídnout, abych opustil své staré cesty
a vydal se po těch, které mě povedou k cíli.

Řecké slovo „metanoete“, které překládáme jako „obrat' se“,
znamená vlastně v původním významu „změnit smýšlení“.

Popeleční středa mě tedy vybízí,
abych začal jinak myslet,
abych se díval pod povrch věcí
a abych pod tímto povrchem objevoval skutečnou podstatu.

Nové smýšlení je předpokladem víry.
Ve víře nově promýšlím věci a hledím na svět novýma očima.
Prosím tě, uť mě dnes nově smýšlet,
dívat se na svět a na lidi jiným, novým pohledem a věřit,
že se v tom všem a v každém člověku setkáváš se mnou ty sám.

Jaroslav Kozel – 100 let

Před sto lety, 31. ledna 1919, se narodil Jaroslav Kozel, osobnost našeho kraje a opravdový hrdina, „blanický rytíř“.

Jako šesté dítě chudých rodičů neměl Jaroslav možnost studovat, ačkoli se vyznačoval nadprůměrným nadáním. Byl rád, že ho po dokončení měšťanské školy ve Vlašimi přijali jako učeďníka v obchodě Lidového družstva ve Vlašimi.

První rok byl pro něho velmi těžký. Denně šlapal pěšky 10 kilometrů, celý den

v namáhavé práci a večer zpět domů. Správce Družstva poznal Jarkovy schopnosti. Proto ho převedl do účtárny jako asistenta pokladníka.

Své vzdělání prohluboval Jarka soukromým studiem. Zajímala ho literatura, historie a filosofie. Jeho knihovna rostla. Měl díla náboženská, prózu i básnické sbírky současných našich i cizích autorů. Jarka se zúčastnil v květnu 1936 duchovních cvičení v Želivě. Pater Krus, populární sociolog, vysvětlil posluchačům náboženské pravdy v celé plnosti a kráse. To na Jarku mělo zásadní vliv.

Ve funkci předsedy Sdružení katolické mládeže (SKM) v Pravoníně organizoval za pomoci Franty Matějovského oslavu svěcení jejich vlajky v neděli 20. května 1937. Hlavním celebrantem byl opat premonstrátského kláštera v Želivě J. M. Bedřich Vavroušek. V červenci 1937 Jarka organizoval další duchovní cvičení v Želivě.

Kromě toho pořádal poutě na mariánská místa: na Svatou Horu, Křemešník, Klokoaty u Tábora a do Staré Boleslavi. Organizoval též autobusovou výpravu na eucharistický sjezd v Hradci Králové. S bratrem Matějovským uspořádal pouť k Matce Boží na Hrádku u Vlašimi. Kromě pěti tisíc poutníků přišlo na dvě stě „eskamáků“ ve stejnokrojích. Jako předseda okresního výboru SKM navštěvoval každou neděli jednu místní skupinu. Většinu návštěv konal na kole nebo vlakem; v zimě na lyžích, často v doprovodu skauta Karla Hovorky. Během návštěvy ve Zruči nad Sázavou se Jarka setkal se skromnou dívkou Marií Marhanovou. Oba mladí lidé si začali dopisovat a sblížili se. Dohodli se, že věnují zvýšené úsilí o upevnění charakteru a vnitřního života, aby mohli jednou založit řádnou křesťanskou rodinu.

„Literární večírky“, to byl další Jarkův program pro kulturní vzdělání mládeže o spisovatelích a básnících s ukázkami jejich tvorby. Během dovolené cestoval Jarka na kole na Moravu. V Olomouci se setkal s Janem Čepem, Janem Zahradníčkem a Albertem Vyskočilem. Mistr Jan Čep slíbil Jarkovi, že by přijel v pozdější době do Vlašimi přednášet na literárním večírku.

Přepadení českých zemí nacistickou armádou zasadilo bolestnou ránu i Jarkovi. Přesto věřil, že Dědic české země nedá svému lidu zahynout. V jednom dopise píše: „Čeká nás mnoho neradostných chvil, a je potřebí, abychom se naplno připravili. Události příštích dnů nás překvapí dřív, než se nadějeme. Být připraven je v našich silách a v moci Někoho, kdo sečetl naše vlasy.“

Pro listopad 1940 Jarka naplánoval pět třídních exercicií v Želivě za průměrné účasti dvacet pět mladých lidí v každé skupině. Želiv se stal ohniskem náboženské obrody pro celý kraj.

Německá armáda povolávala do vojenské služby, což způsobilo nedostatky pracovních sil. Zaměstnancům družstva, kde Jarka pracoval, byl nabídnut tříměsíční kontrakt na práci v Rakousku. Jarku vábila příležitost získat zkušenost v oboru v cizině. Nástupním termínem byl 16. března 1942.

Rozloučil se s přáteli a rodiči. Jeho matka měla obavu, že se odtamtud nevrátí. Jarka ji utěšoval: „Co se má stát, stane se. Pán Bůh se o mě postará. A konečně, jedu jen na zkušební měsíc!“ Tu neděli se vyzpovídal, přijal Tělo Páně a příští ráno ho již vlak nesl do jeho nového působiště ve Welsu. Nové prostředí v kancelářích učinilo na něj dobrý dojem. Přivítali ho a představili mu personál, většinou ženy.

Po atentátu na Heydricha byl na udání jedné kolegyně Jarka zatčen gestapem 6. června 1942 a odvezen do vyšetřovací vazby v nedalekém Linzi. Zde v budově policejního presidia strávil téměř dva měsíce mezi výslechy.

První sobotu v srpnu byl Jarka s houfem jiných vězňů transportován do tábora smrti Mauthausen. Za několik informací o jeho životě v koncentračním lágru vděčíme Mítovi Čerenskému, který to peklo díky své fyzické zdatnosti přežil. Míťa sdílel s Jarkou karanténu, pracovní oddíl i ubytování. Jejich pracovní komando mělo stav 1200 mužů a otročili v kamenolomu. Při práci neexistovala minuta oddechu, aby si mohl člověk narovnat záda. Nesměli mluvit mezi sebou ani se ohlédnout.

Následkem bídne stravy, namáhavé práce a tělesných útrap Jarka slábl den po dni, i přes duševní houževnatost. Proto byl zařazen do transportu „na dovolenou“, což byl další způsob likvidace. A tak v neděli ráno 8. listopadu 1942 projel branou mauthausenského lágru transport živých kostlivců. Mezi nimi byl Jaroslav Kozel – č. 12045. Pozdě večer dojeli do Dachau. O posledních dnech Jarkova života nemáme dostatečné údaje. Jeho odchod z tohoto světa je zahalen rouškou samoty uprostřed tisíců trpících. Týden po příchodu do Dachau, 16. listopadu 1942, Jaroslav umírá v chladné cizině, bez modliteb svých drahých, bez matčina pohlázení, bez přátel.

Jaroslav Kozel je vzorem i pro nás v naší době.

Podle článku Petra Pohorského na www.pravonin.cz

Pro děti

O postní době

Postní doba je období před _____. Trvá _____ dní. Je to však _____ dní bez nedělí, protože neděle není nikdy postní den. Postní doba začíná dnem, kterému říkáme _____. V tento den nám kněz dělá na čelo křížek (čím?) _____ se slovy: „Čiňte _____ a věřte _____.“ Nebo může říkat: „Pomni, člověče, že jsi _____ a v _____ se obrátíš.“ Po celou postní dobu se snažíme přemáhat _____ a dělat _____. O to se sice snažíme i jindy, ale v postní době víc. Uvědomujeme si, jak moc nás má Bůh rád, když dal svého jednorozeného _____, aby nás svou smrtí vykoupil z _____ a svým vzkříšením nám ukázal naději na věčný život. Slovo „půst“ nemáme moc rádi, ale je to moc prospěšná věc. Půst neznamená jen to, že nejíme _____ a jiné dobroty, ale také to, že se chováme _____ k druhým lidem, že dobře využíváme _____ jak pro práci a odpočinek, tak i pro _____. V letošním roce začne postní doba _____ (kdy?).

Nápověda:

40; Boha; čas; dobro; evangeliu; hříchů; maso; pokání; Popeleční středa; popelem; pozorněji; prach; Syna; Velikonocemi; 6. března; zlo.

Svátky v březnu

Sv. Dominik Savio

Narození: 2. dubna 1842, Riva presso Chieri, Itálie

Úmrtí: 9. března 1857, Castelnovo Don Bosco, Itálie

Životopis

Pocházel z chudých rodičů, kováře a švadleny, měl deset sourozenců. Narodil se nedaleko Turína v Itálii. Od pěti let ministroval, v sedmi poprvé přijal eucharistii. Tehdy si do zápisníku napsal heslo pro život: „Raději smrt, než hřích.“

Od devíti let chodil do školy v Castelnovu, každý den 8 km pěšky. Fyzicky byl slabý, jinak ale vytrvalý, učenlivý a pilný. Ve 12 letech se dostal do oratoře Dona Bosca v Turíně. Ten viděl jeho čistotu a bezúhonnost a řekl mu: „Jsi z dobrého materiálu, z dobré látky.“ Dominik na to: „A k čemu bude látka dobrá?“ – „Uděláme z ní pěkné šaty a darujeme je Bohu,“ odpověděl Bosco. A Dominik konstatoval s prosbou: „Já jsem látka, buďte tedy vy krejčím.“ Za dobrého vedení Dominik mentálně rychle dozrával a předčil své vrstevníky. Vysloužil si jméno Savio, což znamená „Moudrý“.

Při jedné slavnosti chtěl Don Bosco každému chlapci splnit přání. Dominik napsal své přání slovy: „Pomozte mi, abych se stal svatým.“ Don Bosco řekl: „Žádal jsi o hezký dárek. Na svatost je jeden recept. Jsou v něm pro tebe důležité tři přísady:

Veselost – to, co tě činí smutným, co tě zneklidňuje, odhod' pryč.

Plnění tvých školních a náboženských povinností – buď pozorný, dělej dobře úkoly, připravuj se studiem a modli se rád.

Dělej druhým dobro – vždy je někdo, kdo potřebuje tvou pomoc, kdo je vedle tebe. Podej mu pomocnou ruku, i když tě to bude něco stát. A když dobře tyto tři věci smícháš, staneš se svatým.“

A Dominik rozdával radost, jak jen mohl, dobře se učil a rád zůstával dlouho u modlitby. Zde je několik ukázek, jak pomáhal.

Uslyšel jednoho člověka škaredě nadávat a klít. Aby jeho proklínání přerušil, tak se přiblížil a s nevinným výrazem se zeptal na adresu jejich oratoria. Neznámý se zarazil, nevěděl. Dominik pokračoval druhou prosbou: „Mohli byste mi udělat jinou velkou laskavost, kdybyste už neklel a nebral nadarmo Boží jméno.“

Stalo se, že kněz nesl nejsvětější svátost, Dominik poklekl a vedle něj byl voják, který se k tomu neměl. Dominik před něj roztáhl svůj kapesník a tak jej beze slov přiměl také pokleknout.

Když mezi hochy začal někdo špatně mluvit, Dominik do toho začal vyprávět nějaký vtip nebo veselý příběh. Jindy se stalo, že se dva hoši chystali na souboj kameny. Dominik se nabídl, že jim bude svědkem. V poslední chvíli na začátku souboje vytáhl z pod kabátu kříž a zvolal: „Prvním kamenem hod'te každý po mně!“ – A souboj se nekonal, oba sokové porozuměli a smířili se.

Ke konci třetího roku v Boscově oratoriu začal Dominik výrazněji slábnout, takže nestačil ani na hry s ostatními, pak se musel vzdát i studia a cítil, že brzy zemře. Přijal i Boscovo rozhodnutí, aby se vrátil k rodičům. S kamarády se rozloučil zvoláním: „Na shledanou tam, kde budeme navždy s Pánem!“

Doma před smrtí ještě těšil zdrcené rodiče. Pak řekl: „Sbohem tatínku! Ještě jsem nikdy nespatrił něco tak krásného, jako vidím teď.“ Po těch slovech tuberkulóza dovršila své dílo a Dominik vydechl naposled.

Blahořečen byl v roce 1950 a kanonizován 12. 6. 1954. V roce 1957 jej papež Pius XII. jej ustanovil patronem křesťanských studentů.

Předsevzetí, modlitba

Pohled na Dominika by nás každého mohl vést k úvaze, že není důležité, kdy zemřu, ale jak zemřu. A za ten závěr svého života se pomodlím desátek, *ktorej Tě, Panno, na nebe vzal.*

Všemohoucí Bože, Ty nám posíláš své svaté a oni nás svým příkladem povzbuzují k lepšímu životu; ved' nás, abychom svatého Dominika Savio nejen oslavovali, ale také se od něho stále učili. Prosíme o to skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

(ze závěrečné modlitby breviáře)

Ze života farnosti

Středa 6. března - Popeleční středa – začátek doby postní. Popeleční středou vstupují věřící do čtyřicetidenního postního období, které je přípravou na oslavu Velikonoc.

P. MUDr. Vojtěch Novák
(737 211 101, fara.rakovnik@email.cz) zve na **poutní zájezd do San Giovanni Rotondo** v termínu **11.–19. května 2019**. Cena 13 900 Kč. Pořádá Cestovní kancelář Palomino, Irena Hendrychová

P. ThMgr. Jerzy Gapski (724 324 555, gapski@centrum.cz) zve na **poutní zájezd do Lurd a La Saletty** v termínu **2.–9. května 2019** Cena: 12 500 Kč. Podrobnosti na plakátě na nástěnce i na webu. Pořádá Cestovní kancelář Palomino, Irena Hendrychová.

Od 15. do 19. července 2019 se ve farní besídce uskuteční **Příměstský tábor** pro děti od pěti do devíti let. Kapacita bude 20 dětí. Přihlašujte své děti u Mirky Ptáčkové.

Možnost zakoupit si **křesťanskou literaturu** z produkce Karmelitánského nakladatelství i od jiných vydavatelů bude u farního kostela sv. Jiljí ve Vlašimi **v neděli 10. 3. 2019 od 9.00 do 12.30**. Kontakt: 732 328 288 (Jiří Foller). v nabídce jsou knihy z produkce Karmelitánského nakladatelství a dalších vydavatelů (Portál, Vyšehrad, Matice CM, Cesta, Brauner, Paulínky, Slovart, Samuel).

Příchovice 2019

Již nepočítatelně dlouho, nějakou tu dekádu let, jezdíme s naší farností z Vlašimi na bohubilé místo do Příchovic. Stejně jako každý rok i letos byl vypraven plný autobus mládežníků natěšených nejen na lyžování na sjezdovce U Čápa, ale i na duchovní program, který nám příchovičtí „týmáci“

v čele s knězem Jožkou Kadlecem připravili. Na tomto krásném místě jsme strávili šest úžasných dní z jarních prázdnin.

Co se programu týče, nutno podotknout, že žádný prostož se vůbec nekonal. Naopak, stále se něco dělalo. Každé ráno probíhala na místní velké faře, kde jsme byli ubytováni, ranní modlitba, slovo na den a úklid fary. Poté proběhla společná snídane a dopolední program, který byl koncipován během týdne kombinací různých duchovních aktivit (diskuzí) nebo sportovních aktivit, například fotbalu a florbalu. Aby pohybu nebylo málo, každé odpoledne jsme trávili na místní sjezdovce na lyžích či snowboardu, jak bylo každému libo. Pouze jeden večer se většina naší expedice sebrala a šla na večerní lyžování, které považujeme za nejvydařenější i díky nízkému počtu lyžařů a dobré kvalitě sněhu.

Každý večer se konala také mše svatá v místním krásném a uvnitř v klenbě specificky hvězdami obklopeném příchovickém kostele. Právě toto byly chvíle, kdy se člověk po celém tom dni mohl uvnitř sebe ztišit a vnímat také trochu něco jiného než všední shon a běžný chaos během dne. Po večeři následoval společný večerní program vyplněný spoustou skvělých her a zpíváním, které je pro Příchovice typické. Den se zakončil společnou modlitbou a volnými večerními chvílemi, které člověk strávil dle svého vkusu.

Během našeho pobytu se naštěstí nikomu nic vážného nestalo. V pořádku a s nadšením jsme se vrátili do našich domovů a člověk načerpal něco, co během typického všedního stereotypu nemůže jen tak sám zažít jak po stránce duchovní, tak bez úžasných lidí, kterými byl člověk během celého týdne obklopen.

Taneční večírek

Svatý Pavel v listu Filipánům nás vybízí: „Radujte se v Pánu stále, ...“

Je fajn, že se jako křesťané můžeme radovat, že máme stále důvod k radosti a že tuto radost můžeme projevovat různým způsobem.

Právě taneční večírek farnosti, který proběhl v pátek 22. února 2019, byl pravým důkazem radosti a touhy být spolu s druhými lidmi, vytvářet společenství. Večírek to byl opravdu vydařený, atmosféra byla úžasná a přitom rodinná.

Kdo všechno pomáhal vytvářet celkový dojem z večírku?

Všech 110 hostů, většina známé tváře z naší farnosti, přišli ale i hosté z farností okolních a evidentně i jim bylo mezi námi velmi dobře. Bavit se přišli lidé různého věku, a zvláště potěšující pohled byl na mládežníky v oblecích a krásných šatech svého mládí.

Taneční sál i další zázemí restaurace Na Vývoji bylo přímo luxusní. Každý stůl byl krásně vyzdobený květinami a na hosty u stolu čekaly lahůvky vína. Pro zájemce byla připravena i výborná večeře nebo drobné občerstvení.

Hudební skupina Profil se zpěvačkou Kateřinou Ševidovou, která nádherně zpívala a snažila se i o to, aby to na tanečním parketu žilo.

Moderátoři – manželé Katka a Michal Rybníčkoví se svého úkolu moderovat celý večer zhostili skutečně na výbornou. Jejich projev byl přirozený, uvolněný a velice příjemný.

Duchovní otcové – Oba duchovní otcové přišli elegantně ustrojeni, jak se na ples sluší a patří. Otec Jaroslav zahájil ples společnou modlitbou a požehnáním a pak se spolu s otcem Lukášem postarali o krátké hudební zpestření programu.

Předtančení – předtančení, které zajistila taneční škola manželů Maršálkových, bylo moc pěkné. Jednalo se o klasickou ukázkou toho, že Bůh dává lidem rozličné dary, ... A také toho, kam až to člověk může dotáhnout, když se něčemu naplno věnuje.

Tombola – Byla moc nápaditá a ceny, které věnovali farníci, byly užitečné, měly vtip a nápad. Mohli jste vyhrát uzenou kýtu, zahradní substrát, ale i poukázku do restaurace Na Vývoji, pozvání na rodinný výlet nebo na ukázkou

výroby čokoládových pralinek. Nás, co jsme v tombole nevyhráli, mohlo těšit, že přispíváme na farní besídku...

Hlavní organizátoři – manželé Bára a Vašek Fuksovi měli na starosti dlouhodobou koordinaci celé akce. Patří jim veliký dík, že se tak velkého a nelehkého

úkolu ujali a že jsme si díky jim mohli celý večer užít se vším všudy.

Doufám, že se tak vydařený večírek za rok zase zopakuje, a vy, co jste nebyli, určitě přijďte.

JANA DUFALOVÁ

Farní charita Vlašim

Program březen 2019

5. 3. 2019 – 14:00 – Trénování paměti

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

6. 3. 2019 – 13:30 – Univerzita třetího věku

Geometrie v architektuře a malířství

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

6. 3. 2019 – 16:00 – Posezení u kávy pro pečující

O své zážitky, informace a zkušenosti z kurzu Montessori principy v péči o seniory se podělí Ing. Dana Kucharčíková

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

7. 3. 2019 – 14:00 – Klub seniorů – Společenské hry, MDŽ

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

12. 3. 2019 – 14:00 – Trénování paměti

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

13. 3. 2019 – 19:00 – Vyprávění p. Zdeňka Veselého

Téma: Putování z Gibraltaru do Fatimy a Santiaga de Compostela

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

14. 3. 2019 – 14:00 – Přednáška PhDr. Ireny Lesové

Téma: Nejčastější poruchy chování

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

19. 3. 2019 – 14:00 – Trénování paměti

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

20. 3. 2019 – 13:30 – Univerzita třetího věku

Meteorologie a současná společnost

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

20. 3. 2019 – 17:00 – Workshop pro pečující

Téma: Když Alzheimer a demence přichází

Přednáší: Mgr. Martina Pacovská

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

21. 3. 2019 – 14:00 – Klub seniorů – Arteterapie

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

26. 3. 2019 – 14:00 – Trénování paměti

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

28. 3. 2018 – 14:00 – Klub seniorů – Korálkování

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

28. 3. 2018 – 19:00 – Folkový klub – Petr Linhart

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322